

Ἴδου καὶ ἡ συνέχεια :

θημερινὴ ἱστορικὴ διήγησις πραγμάτων, ὄχι μόνον παρόντων ἀλλὰ καὶ ἀπερασμένων καὶ μελλόντων, ἥτις Ἐφημερίς θέλει ὀνομασθῆ ἢ τῆς ὁποίας ἡ διήγησις θέλει εἶναι μία ἐκλογή ἀξιολογῶν πραγμάτων ὄχι μόνον πολεμικῶν, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶν καὶ μάλιστα οἰκονομικῶν· τουτέστι ἐκείνων ὅπου πότε μὲν εἰς ἐτούτην πότε δὲ εἰς ἄλλην Ἐπαρχίαν, ἢ εἰς ἄλλην Δεσποτείαν καὶ τόπον τῆς Εὐρώπης ἢ καὶ ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου συμβαίνουν. Συγκατανεύσαντος λοιπὸν τοῦ Κραταιοτάτου, Γαληνοτάτου καὶ Ἀκαταμαχίτου Ἀυτοκράτορος Ρωμαίων Καίσαρος, Οὐγγαρίας τε καὶ Βοημίας κτλ. Βασιλέως, Δεσπόλδου τοῦ Β', προσφέρεται εἰς ἀναξωπούρην τῆς εὐγενείας, κοσμιότητος καὶ φιλοτιμίας τῶν μαθημάτων ἢ παρούσα ἔφημερις εἰς τὴν ἀπλὴν ρωμαϊκὴν μὲν ἄλλην ξεχωριστὴν εἰς τὴν σκλαβονοσέρβικην γλώσσαν, καὶ ἔχει νὰ ἐκδίδεται κάθε μία ἀπὸ αὐτὰς δύο φορές ἐκάστη ἐβδομάδι, τουτέστι τῇ τρίτῃ καὶ παρασκευῇ.

Ὅθεν ὅστις ἐπιθυμᾷ νὰ ἔχη μίαν τοιαύτην γαζέταν, ἄς γράψῃ ἐδῶ εἰς κανένα φίλον του (ἢ εἰς ἑλλειψιν τοιοῦτου) εἰς τὴν τυπογραφίαν τοῦ εὐγενοῦς ἀπὸ Βαουμαίστερ, ὅπου πηγαινάμενος ἐκεῖ καὶ σημειώνοντας τὸ ὄνομά του θέλει λαμβάνῃ πάντοτε αὐτὰς τὰς ἔφημερίδας, εἰδὲ καὶ ὅσοι δὲν ἔχουν φίλους ἐδῶ, ἢ μὴ θέλοντες νὰ τοὺς βαρύνουν, ἄς γράψουν ἀμέσως εἰς τὴν τυπογραφίαν τοῦ εὐγενοῦς ἀπὸ Βαουμαίστερ: an die K. K. privilegirte Edcl von Baumeisterische Buchdruckerei, ἢ εἰς τὸ Καίσαροβασιλικὸν ὀμπερστ χόφποστὰμτς τζάιτουγκς ἐξπενδιτζιόν: an das Loebl. K. K. Obersthof-Postamtszeitungs-Expedition. Διὰ τὴν καλὴν τάξιν ὁμῶς, ὅπου ἔχει ἐπιτελεσθῆ καὶ ἐπικρατεῖ, πρέπει ὅπου καθέννας διὰ τὸ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς τυπογραφίας τοῦ ἀπὸ Βαουμαίστερ νὰ πληρώσῃ ἐμπροσθέντος τοῦ ὀμπερστ χόφποστὰμ π. 7, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἀπάντη ἀνέξοδον. Τοῦτο μόνον ἐννοεῖται εἰς τοὺς καισαρικοὺς ἀπὸ τῶν Βαουμαίστερ ὁμπερστ χόφποστὰμ τὰ ἐξῆς ἐπιτελεσθῆ διὰ λογαριασμοῦ καθένου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπειδὴ τὰ περιστατικὰ τοῦ ὄχι ἀποφευχθῆναι ὄντα διὰ νὰ ἀποφευχθῆ καθε αἰτία σκανδάλου, ἢ ὅπου ἐπιβῆν ὅπου καὶ διὰ τοὺς εἰς τὴν τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικρατείαν εὐρισθῆναι νὰ γίνῃ μία ἔφημερις, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κερφάλαιον περὶ τῶν εἰς ἕκαστα τὰ μέρη συμβαινόντων θέλει ἀποσιωπηθῆ, ὡσάν ὅπου ἐκεῖνα αὐτοῖς γνωστὰ εἶναι, καὶ οὕτως πᾶσα προσοχὴ δὲν θέλει λείψῃ τὸ νὰ ἀποφευχθῆ καθε αἰτιον σκανδαλοποιίας, τοιοῦτω τρόπῳ στέκεται ἐκάστῳ εἰς τὴν θέλησιν ὁποῖαν ἀγαπᾷ ἀπὸ αὐτὰς νὰ ζητήσῃ.

Βιέννη 16 Ὀκτωβρίου 1790

Ἀπὸ τὴν ὀνωτέρω ἀγγελίαν μανθάνομεν τοὺς ὄρους τῆς συνδρομῆς, ἀλλὰ καὶ ὅτι μὲν τὴν ἑλληνικὴν ἐξεδίδετο καὶ σκλαβονοσέρβικη ἔφημερις, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀποφευχθῆ αἰτίαι σκανδάλου τῆς ἑλληνικῆς ἐγένετο καὶ ἰδιαιτέρα ἔκδοσις διὰ τὴν Τουρκίαν: παρελείποντο αἰ σχετικαὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν εἰδήσεις καὶ οὕτως ἡ εὐνοουχισμένη αὐτὴ ἔκδοσις εἶχεν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν εἰς τὴν τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικρατείαν.

Καὶ ἡ μὲν σκλαβονοσέρβικη ἔφημερις, τῆς ὁποίας δὲν δίδει τὸν τίτλον ἢ Βιτθίσις εἶνε ἐξάπαντος ἡ Srpske Novina ἥτις πράγματι ἤρχισε νὰ ἐκδίδεται ἐν Βιέννῃ κατὰ τὸ 1790. Ἡ δὲ κερκαθαρμένη ἑλληνικὴ, ἢ προωρισμένη διὰ τὴν Τουρκίαν, εἶνε ἀσφαλῶς ἡ ἔφημερις

περὶ τῆς ὁποίας ὁ Jacques Dallery, εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ Constantinople ancienne et moderne, γράφει:

« Ἄν καὶ ὅλως ἀσήμαντοι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες εἰς τὴν πολιτικὴν πλάστιγγα τῆς Εὐρώπης, δὲν ὑπάρχει ἐν τούτοις ἄλλο ἔθνος περισσότερον αὐτοῦ ἐνδιαφερόμενον καὶ παρακολουθῶν μὲ ἀνησυχίαν τὰ ἐν αὐτῇ διατρέχοντα. Εἰς ἄκρον εὐπιστοὶ καὶ ἐπιρρητεῖς νὰ πλάττουν μὲ τὴν φαντασίαν νέα, τὸ ἀντικείμενον τῶν συνουμιῶν τῶν εἶνε ἡ πολιτικολογία. Ἡ δ' ἐν Βιέννῃ ἑλληνιστὶ ἐκδιδομένη ἔφημερις, ἡ ὁποία εἶνε τὸ μέγα μαντεῖον τῶν, ἀναγιώσκειται ἀπλήστως καὶ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν συζητήσεών των.»

Ὅστε ὁ σερβικὸς καὶ ἑλληνικὸς τύπος